

Coșmarul măcelarului

COSMIN NĂSUI

cosmin.nasui@prezentonline.ro

Carne este titlul scurt și sec al expoziției lui Mircea Suci. Picturile pe pânză, datate 2006, sînt rezultatul a o lună și jumătate de muncă de atelier. Surprinzătoare prin tehnica elaborată și totodată prin expresivitatea și rapiditatea execuției, picturile din expoziție sînt declinări ale imaginii cărnii.

Prin pictură, Mircea Suci studiază pofta de sînge, carnală, a naturii umane. Carnea deschide pofta de sînge. Prin sînge legături puternice, ancestrale sînt trezite și puse pe seama alimentării instinctelor ucigașe. În spatele cărnii și al poftii de sînge există pofta de a ucide. Interioare casnice servesc ca loc pentru desfășurarea măcelării. Masacrul cotidian al corpurilor animalelor în cadrul banal al bucătăriei este sursa alimetării sau a defulării instinctelor carnale. Piramida trofică este prezentă astfel în viața de zi cu zi, omul fiind reprezentul ei de vîrf, cel mai mare prădător. Carnea pe care o evidențiază Mircea Suci în expoziția sa este în fapt omul și nu animalul. Omul cu trăsături și apucături animalice este portretizat în cîteva expresii de măcelari, care fumează cu satisfacție în timp ce-și privesc munca bine făcută.

Măcelari cu salopete, burți, mușchi în sînge, grăsimi, cîntare sînt reprezentările picturale din expoziția Carne. La această enumerare se adaugă firesc și nereprezentările de la polul opus: cure de slăbire, diete, meniu vegetarian, kilocruciade. Unele fără altele nu există. Mircea Suci ne prezintă doar carnea.

«Boul jupuit» de Rembrandt este refe-

►► **POFTA DE SÎNGE.** O expoziție despre declinările imaginii cărnii

rința artistică, istorică, recunoscută de artist ca icoană pentru această expoziție despre carne. O lume închisă în sistemul digestiv al omului, un circuit care depinde de uciderea animalului, de care ne place să uităm, cînd vedem rezultatul final pe farfurie. Important este să nu privești ochii animalului din farfurie, dacă aceștia nu au fost înlocuiți de măslina sau legume umplute.

Pictura sa este pe alocuri carnală, plină de substanță cromatică, acolo unde lasă liberă exprimarea pensulației, alteleori simplă, gravă ascunzînd prin suprafețe plane de cuțit intervenția picturală.

Tehnica proaspătă, stilul realist academizant cu o construcție expresionistă

din lumini și umbre a formei rezonază cu stilul de predominanță al școlii de pictură nordice. Luc Tuymans și noua figurație a picturii belgiene sînt responsabili cu redeschiderea apetitului pentru acest gen de pictură și picturalitate. Însă la Mircea Suci pofta de a înfățișa realitatea este carnală, la fel ca și plăcerea privitului. Există o savoare voyeuristă a privitului manevrării cărnii, a tranșării ei, combinată cu substanța picturii.

Carnea este natura umană dezvăluită de Mircea Suci în expoziția sa. **||**

Mircea Suci, „Carne”
H'Art Gallery, 15 iunie - 5 iulie 2006